

Служба „Преса и
информация“

Общ съд на Европейския съюз
ПРЕССЪОБЩЕНИЕ № 16/22
Люксембург, 26 януари 2022 г.

Решение по дело T-286/09 RENV
Intel Corporation/Комисия

Общият съд отменя частично решението на Комисията, с което на Intel се налага глоба от 1,06 милиарда евро

Направеният от Комисията анализ е непълен и не позволява да се докаже по надлежен начин, че спорните отстъпки са били в състояние или са могли да имат антиконкурентен ефект

С решение от 13 май 2009 г.¹ Европейската комисия е наложила глоба на производителя на микропроцесори Intel в размер на 1,06 милиарда евро за злоупотреба с неговото господстващо положение на световния пазар на процесори² x86³ в периода между октомври 2002 г. и декември 2007 г. чрез прилагането на стратегия за препятстване на конкурентите да навлязат на пазара.

Според Комисията характерни за тази злоупотреба са били два вида търговско поведение, възприето от Intel по отношение на неговите търговски партньори, а именно т.нар. голи ограничения и условни отстъпки. Във връзка с последните по-конкретно Intel предоставило отстъпки на четири стратегически производители на оригинално оборудване в областта на информатиката (Dell, Lenovo, Hewlett-Packard (HP) и NEC), с условието те да купуват от него всички или почти всички свои процесори x86. Също така Intel предоставило плащания на европейски търговец на микроелектронни устройства (Media-Saturn-Holding) при условие той да продава компютри, снабдени изключително с процесори x86 на Intel. Тези отстъпки и плащания (наричани по-нататък „спорните отстъпки“) осигурили лоялността на четирите производители на оригинално оборудване и на Media-Saturn, като по този начин значително намалили способността на конкурентите на Intel да се конкурират въз основа на качествата на своите процесори x86. По този начин антиконкурентното поведение на Intel довело до намален избор за потребителите и до по-слаби стимули за иновационна дейност.

Подадената от Intel жалба срещу това решение е отхвърлена изцяло от Общия съд с решение от 12 юни 2014 г.⁴ По жалба също на Intel това първоначално съдебно решение е отменено от Съда с решение от 6 септември 2017 г., като делото е върнато на Общия съд за ново разглеждане⁵.

С искането за отмяна на първоначалното съдебно решение Intel упреква Общия съд по-конкретно, че е допуснал грешка при прилагане на правото, тъй като не преценил спорните отстъпки с оглед на всички релевантни обстоятелства по случая. Във връзка с това Съдът констатира, че Общият съд, както и Комисията, са се основали на предпоставката, че предоставените от предприятие с господстващо положение отстъпки за лоялност по самото си естество са годни да ограничат конкуренцията, поради което не е необходимо да се

¹ Решение С(2009) 3726 окончателен на Комисията от 13 май 2009 година относно производство по член [102 ДФЕС] и член 54 от Споразумението за ЕИП (дело COMP/C-3/37.990 — Intel).

² Процесорът е ключов компонент на всеки компютър както по отношение на неговата работа, така и по отношение на разходите за системата.

³ Използваните в компютрите микропроцесори могат да бъдат разделени на две категории: процесори x86 и процесори с различна структура. Структурата x86 е стандарт, разработен от Intel, който може да управлява операционните системи Windows и Linux.

⁴ Решение на Общия съд от 12 юни 2014 г., Intel/Комисия, T-286/09 (вж. също [Прессъобщение № 82/14](#)).

⁵ Решение на Съда от 6 септември 2017 г., Intel/Комисия, C-413/14 P (вж. също [Прессъобщение № 90/17](#)) (наричано по-нататък „съдебното решение по жалбата“).

анализират всички обстоятелства по случая, и конкретно да се прилага критерият АЕС (наричан на английски „as efficient competitor test“)⁶. При все това в своето решение Комисията прави задълбочен анализ на тези обстоятелства, който я довежда до извода, че всеки също толкова ефективен конкурент би бил принуден да прилага цени, които не биха били рентабилни, и следователно разглежданата практика за предлагане на отстъпки би могла да има отстраняващ ефект по отношение на такъв конкурент. Въз основа на това Съдът прави извода, че тъй като критерият АЕС е имал действително значение за преценката на Комисията за годността на спорната практика да породи отстраняващ ефект по отношение на конкурентите, Общият съд е трябвало да разгледа всички доводи на Intel относно този критерий и неговото прилагане от Комисията. Тъй като Общият съд не е предприел такова разглеждане, Съдът е отменил първоначалното съдебно решение и е върнал делото за ново разглеждане от Общия съд, който следва да прецени с оглед на изложените от Intel доводи годността на спорните отстъпки да ограничават конкуренцията.

С решението си от 26 януари 2022 г., произнасяйки се по върнатото за ново разглеждане дело, Общият съд отменя обжалваното решение в частта, в която то квалифицира спорните отстъпки като злоупотреба по смисъла на член 102 ДФЕС и налага глоба на Intel за предприетите от него действия в тяхната съвкупност, определяйки ги като злоупотреба.

Преценка на Общия съд

Най-напред Общият съд уточнява обхвата на спора след връщането на делото за ново разглеждане. Във връзка с това той посочва, че единствената грешка, обосновала отмяната на първоначалното съдебно решение, се състои в това, че в него са оставени без внимание доводите на Intel, оспорващи приложения от Комисията анализ АЕС. При тези условия Общият съд преценява да възпроизведе в своя анализ всички констатации, за които Съдът не е установил допуснатата грешка. В случая става дума, от една страна, за констатациите в първоначалното съдебно решение относно т.нар. голи ограничения и тяхната незаконосъобразност с оглед на член 102 ДФЕС. Според Общия съд всъщност поначало Съдът не е обезсилил направеното в обжалваното решение разграничение между прилагането на подобни ограничения и другите действия на Intel, за които единствено се отнася въпросният анализ АЕС. От друга страна Общият съд възпроизвежда съдържащите се в първоначалното съдебно решение съображения, съгласно които в обжалваното решение Комисията е доказала наличието на спорните отстъпки.

След това уточнение Общият съд разглежда на първо място исканията за отмяна на обжалваното решение като излага посочения от Съда метод за определяне на годността на дадена схема за отстъпки да ограничи конкуренцията. Във връзка с това той припомня, че макар въведена от предприятие с господстващо положение на пазара схема за отстъпки да може да се квалифицира като ограничение на конкуренцията, доколкото поради нейното естество могат да се презюмират ограничителните ѝ последици върху конкуренцията, в случая става дума за оборима презумпция, което при всички случаи не освобождава Комисията от разглеждане на антиконкурентните последици от нея. Така, ако предприятие с господстващо положение твърди в хода на административното производство, със съответни доказателства, че поведението му не е било годно да ограничи конкуренцията, и по-конкретно да породи отстраняващия ефект, в който е упреknато, Комисията трябва да анализира годността за отстраняване на схемата за отстъпки. В рамките на такъв анализ тя трябва да провери, от една страна, значението на господстващото положение на предприятието на съответния пазар, от друга страна — степента на пазарно покритие от страна на спорната практика, а също така условията и правилата за предоставяне на разглежданите отстъпки, продължителността и техния размер, и да прецени евентуалното

⁶ Направеният по този начин икономически анализ се отнася в случая до годността на спорните отстъпки да ограничат достъпа до пазара на конкурент, който е също толкова ефективен, колкото Intel, без обаче да заема господстващо положение. По-точно анализът установява на каква цена конкурент, ефективен колкото Intel и понасящ същите разходи като него, би трябвало да предлага своите процесори, за да компенсира производител на оригинално оборудване в областта на информатиката или търговец на микроелектронни устройства за загубата на разглежданите отстъпки, така че да се определи дали въпреки това в подобен случай този конкурент може да покрива своите разходи.

наличие на стратегия за отстраняване на конкурентите, които са поне също толкова ефективни. Освен това когато Комисията е приложила критерия АЕС, той става част от доказателствата, които тя трябва да вземе предвид, за да прецени годността на схемата за отстъпки да ограничи конкуренцията.

На второ място, Общият съд проверява най-напред дали преценката от страна на Комисията на годността на спорните отстъпки да ограничат конкуренцията се основава на така определения метод. По този въпрос в самото начало той посочва, че в обжалваното решение Комисията е допуснала грешка при прилагане на правото, като е приела, че приложеният все пак от нея критерий АЕС не е бил необходим, за да се прецени дали спорните отстъпки на Intel представляват злоупотреба. При дадените обстоятелства Общият съд счита, че тази констатация не е задоволителна. Тъй като съгласно съдебното решение по жалбата критерият АЕС има реално значение за преценката от страна на Комисията на годността на разглежданата практика на отстъпки да има отстраняващ ефект, Общият съд е трябвало да разгледа доводите на Intel по отношение на този критерий.

На трето място, Общият съд припомня правилата относно разпределянето на доказателствената тежест и изискуемата степен на доказване, доколкото анализът на годността на спорните отстъпки да ограничават конкуренцията се вписва в доказването на съществуващо нарушение на правото на конкуренцията — в случая на злоупотреба с господстващо положение. По този начин приложимият също в случая принцип на презумпцията за невиновност предполага Комисията да докаже наличието на подобно нарушение, при необходимост чрез улики, които са точни и непротиворечиви, така че да се отстрани всяко съмнение по този въпрос. Когато тя твърди, че установените факти могат да се обяснят единствено с антиконкурентно поведение, наличието на разглежданото нарушение не следва да се приеме за доказано в достатъчна степен, ако засегнатите предприятия успеят да изложат друго, достатъчно правдоподобно обяснение на фактите. От друга страна, когато Комисията се основава на доказателства, които поначало могат да установят наличието на нарушение, засегнатите предприятия трябва да оборят тяхната доказателствена стойност.

На четвърто място, с оглед на тези правила Общият съд разглежда доводите относно грешките, за които се твърди, че били допуснати от Комисията в нейния анализ АЕС. Във връзка с това той приема, предвид доводите на Intel относно направената от Комисията преценка на съответните критерии за анализ, че Комисията не е доказала надлежно годността на всяка от спорните отстъпки да породи отстраняващ ефект.

В действителност, първо, що се отнася до прилагането на критерия АЕС спрямо Dell, Общият съд счита, че при обстоятелствата по случая Комисията действително е могла с основание да се позове на данни, които са известни на други икономически оператори, освен предприятието с господстващо положение, за да направи преценка на „спорната част“⁷. При все това, след разглеждане на представените от Intel по този въпрос доказателства, Общият съд заключава, че те пораждат съмнение в резултата от тази преценка, приемайки съответно посочените от Комисията доказателства за недостатъчни да потвърдят годността на предоставените на Dell отстъпки да породят отстраняващ ефект през целия разглеждан период. Второ, според Общия съд същото се отнася и до анализа на предоставените на HP отстъпки, по-специално тъй като твърденият отстраняващ ефект не е бил доказан за целия период на нарушението. Трето, по отношение на отстъпките, предоставени под различни условия на интегрирани в групата NEC дружества, Общият съд установява две грешки, които опорочават анализа на Комисията — едната засяга стойността на условните отстъпки, а другата се отнася до недостатъчно оправданата екстраполация спрямо целия период на нарушението на резултати, свързани само с едно тримесечие. Четвърто, Общият съд приема също така, че не са достатъчни доказателствата за годността на предоставените на Lenovo отстъпки да породят отстраняващ ефект, тъй

⁷ В случая този израз обозначава пазарния дял, който клиентите на Intel са били склонни и са могли да прехвърлят към друг доставчик, представляващ обаче само част от техните доставки, предвид най-вече на естеството на продукта, доброто име на марката и профила на Intel.

като Комисията е допуснала грешки в цифровата преценка на разглежданите предимства в натура. Пето, Общият съд прави подобен извод и по отношение на приложения спрямо Media-Saturn анализ АЕС, приемайки по-конкретно, че Комисията изобщо не е обяснила защо при разглеждането на предоставените на този дистрибутор плащания, анализирайки отстъпките, предоставени на NEC, тя е екстраполирала спрямо целия период на нарушението получения резултат за период от едно тримесечие.

На пето място Общият съд проверява дали обжалваното решение е отчело по надлежен начин всички критерии, които съгласно практиката на Съда позволяват да се докаже, че дадени ценови практики са годни да породят отстраняващ ефект. По този въпрос обаче той констатира, че Комисията не е разгледала надлежно критерия за степента на пазарно покритие от страна на спорната практика и също така не е извършила правилен анализ на продължителността на отстъпките.

От всички изложени съображения следва, че **направеният от Комисията анализ не е пълен и при всички случаи не позволява да се докаже надлежно, че спорните отстъпки са били в състояние или са могли да имат антиконкурентни последици, поради което Общият съд отменя решението**, доколкото в него тези практики се определят като злоупотреба по смисъла на член 102 ДФЕС.

Накрая, що се отнася до отражението на подобна частична отмяна на обжалваното решение върху размера на наложената от Комисията глоба на Intel, Общият съд не счита за възможно да определи размера на глобата по отношение само на т.нар. голи ограничения. Поради това **той отменя изцяло в обжалваното решение разпоредбата, с която се налага глоба на Intel в размер на 1,06 милиарда евро за установеното нарушение.**

ЗАБЕЛЕЖКА: Актът на Общия съд може да се обжалва пред Съда само по правни въпроси в срок от два месеца и десет дни, считано от съобщаването му.

ЗАБЕЛЕЖКА: С жалбата за отмяна се иска отмяна на актове на институциите на Съюза, които противоречат на правото на Съюза. При определени условия държавите членки, европейските институции и частноправните субекти могат да сезират Съда или Общия съд с жалба за отмяна. Ако жалбата е основателна, актът се отменя. Съответната институция трябва да отстрани евентуалната празнота в правото, създадена с отмяната на акта.

Неофициален документ, предназначен за медиите, който не обвързва Общия съд

[Пълният текст](#) на съдебното решение е публикуван на уебсайта CURIA в деня на обявяването

За допълнителна информация се свържете с Илияна Пальова ☎ (+352) 4303 4293

Кадри от обявяването на решението са достъпни на „[Europe by Satellite](#)“ ☎ (+32) 2 2964106